

170 Ze heeft de onbevangenheid van iemand die het overal gezellig heeft en maakt. Dat vermogen zichzelf op een presenteerblaadje aan te bieden, neemt in. Het moet vermoeiend voor haar zijn om iedereen zo te benaderen: vermoeidheid tekent haar gezicht. Iemand die zo makkelijk als Maartje over zichzelf spreekt, schept al snel een band van vriendschappelijkheid en geborgenheid. Haar vrienden zijn van het type 'voor het leven'. Dat heeft iets compromisloos. Haar vrienden moeten zich totaal geven, anders is al snel bij haar het gevoel aanwezig dat ze te weinig betekent, want 'iets' betekenen voor mensen is haar levensdoel. Daarbij kan ze zich maar moeilijk voorstellen dat mensen van haar kunnen houden, wat het appèl op haar vrienden om te laten zien dat ze écht van haar houden groter maakt.

Op tweejarige leeftijd is Maartje geopereerd aan een ernstige hartafwijking. Sindsdien moet ze, zeker door de regelmatig terugkerende controles, met het idee van de dood geleefd hebben: er is geen tijd te verliezen. Misschien is dat het wat haar drang naar plannen verklaart. Maar weinig mensen houden zo strak de hand aan hun agenda als Maartje. Een agenda die een druk sociaal leven laat zien, waarin familie en vrienden de belangrijkste bestanddelen zijn. Misschien is dit wel wat de dood haar voor alles heeft laten beseffen: ze vindt het fijn als iemand haar bijzonder vindt om wie en wat ze is. Compromisloos. Wat dat betreft kan ze altijd rekenen op God.

Ze is negentien jaar, studeert Psychologie (tweedejaars) en is gereformeerd. Ze komt uit een gezin met drie kinderen van wie Maartje de oudste is: het moederende kind. Een kritische opmerking over een van haar ouders zal Maartje, moeders eigen, altijd vergezeld doen gaan van een 'maar' in positieve richting. De eenheid en cohesie in het gezin moeten bewaard blijven, tweespalt vermeden.

Er zijn grofweg twee typen mensen: het ene type zoekt de confrontatie als het iets gedaan wil krijgen. Het andere type zal de balans, de harmonie proberen te zoeken. De vraag 'Begrijp je wat ik bedoel?' heeft bij Maartje een hoge gebruiksfrequentie. In haar streven niet verkeerd begrepen te worden, laat ze zichzelf als een naar harmonie zoekend mens zien. Bang als ze zelf is om gekwetst te worden kan ze zich levendig indenken dat niets zo erg is als iemand anders te kwetsen. Dit gegeven brengt een voortdurend zoeken en wegen van woor-